

продължавалъ той, оставямъ ви тогози ми сына, който ми е толкоzi миль; грижете са за неговото дѣтичество: ако ма обычате, отдалечавайте отъ него гибелното ласкателство; научете го да побѣдява себе си; нека бѫде като едно младо дървце което пригъвашъ за да са оправи. Наймного незабравяйте да го направите справедливъ, благодѣтеленъ, искрененъ, и вѣренъ за да пази тайна. Който лъже е недостоинъ да са счита за човѣкъ; и който неумѣе да мѣлчи е недостоинъ да управлява.

„Азъ ви разсказвамъ тѣзи думы, защото често ми гы сѫ повтаряли и сѫ проникnли доро до дѣлбочината на сърцето ми: и азъ често си гы повтаряхъ.

„Бащинытѣ ми прѣтели са погрижихъ да ма упражниjтѣ отъ рано въ тайността. Азъ бѣхъ еще много младъ, и тѣ ми довѣрявахъ вече сичкытѣ затрудненія които осѣщахъ, като гледахъ майка ми изложена на едно голѣмо число дѣреки човѣци които ищахъ да са оженїжъ за нея. И тѣй отъ тогази еще са обнося хъ съ мене като съ човѣкъ разуменъ и вѣренъ: разговаряхъ са съ мене тайно за найголѣмы работы, и ми съобщавахъ сичко което бѣхъ рѣшили за отстраненіе на претендентытѣ. Азъ са чудяхъ за туй довѣrie къмъ мене; заради туй азъ считахъ себе си вече за порастнѣлъ мжжъ. Никога не направихъ злоупотребеніе; никакъ не истървахъ нито една дума която бы могла да открие наймалката тайна. Често претендентытѣ са помѣчихъ да ма направїжъ да говорїжъ, съ надѣждъ че едно дѣте което бы чуло или видѣло нѣщо важно, не ще може да са удържи; но азъ знаехъ добрѣ да имъ отговорїжъ безъ да лъжжъ, и безъ да имъ обадїж туй кое то не трѣбаше да евїж.

„Тогази Нарбалъ ми каза: Телемахе, вѣй виждате силата на Феникіянытѣ; тѣ сѫ страшни на сичкытѣ съсѣдни народы чрезъ безчисленытѣ си кораби: търговіята която правїжъ чакъ до Херкулесовытѣ стѣлпове (*a*) докарватъ имъ богатства които надминуватъ

(*a*) Древнытѣ наричахъ Херкулесовы стѣлпове гората Калпе, днесъ Гибралтаръ, и гората Абила въ Африка, които са издигнатъ като стѣлпове като да затварятъ пролива.